

Nr 925

av fru Mogard m. fl.
om upphävande av äldre giftermalsbalken.

Den 1 januari 1921 trädde en ny giftermalsbalk i kraft. Den tidigare gällande lagen upphävdes därmed icke helt utan är i vissa delar fortfarande gällande för dem som ingatt äktenskap före den 1/1 1921. Salunda bibehölls för sadana äktenskap den äldre lagens bestämmelse att mannen är makans malsman. Makan kan inte träffa ekonomiskt bindande överenskommelser utan makens bevittnade försäkran att han givit sitt tillstånd härtill. hon kan icke sälja eller belana värdepapper savida hon inte företer bevis på att det gäller hennes enskilda egendom osv.

Under nutida förhållanden med strävanden efter likställdhet mellan könen, med obligatorisk särbeskattning m. m. förefaller denna bestämmelse knappast längre godtagbar. Visserligen minskar av naturliga skäl det antal äktenskap på vilket den skall tillämpas, men åtskilliga finns kvar och kommer att finnas ännu under många ar. Dessutom kan olägenheter bli mera uttalade när kontrahenterna blir äldre och mannen kanske far nedsatt förmaga att överblicka ekonomiska dispositioner och beslut. Bestämmelsen måste också orsaka betydande extra arbete och besvär för bankmän, affärsmän och jurister, som nu måste efterhöra när en kvinnas äktenskap är inganget för att kunna avgöra om hon har rätt att fritt disponera över sin egendom – för att inte nämna hur förnedrande förhållandet måste uppfattas av henne.

När det gäller att genomföra ändringar i lagstiftningen på andra omraden, t. ex. i fraga om beskattningen, kan det vara förenat med betydande olägenheter att nödgas ta hänsyn till den grupp vars förhållanden styrs av regler som är totalt avvikande mot vad som i alla andra sammanhang gäller eller eftersträvas.

Med stöd av vad ovan anförts hemställs

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att före den 1 januari 1921 gällande giftermalsbalk till alla sina delar upphävs.

Stockholm den 26 januari 1972

BRITT MOGARD (m)

INGEGÄRD FRANKEL (fp)

ANNA FLIASSON (c)